

Mistrovství světa v rádiovém orientačním běhu – Srbsko 2012

Marcela Šrůtová, OK1KYP, www.ardf.cz

Obr. 1, 2. Přijímač pro ROB pro pásmo 3,5 MHz z dílny Ing. J. Marečka, OK2BWN

závodníci kategorií M60/M70, mladší generace ponechává konstrukci na výrobcích; většina výprav je technicky vybavena jednotnými přijímači, ať již českými, ruskými, německými nebo čínskými.

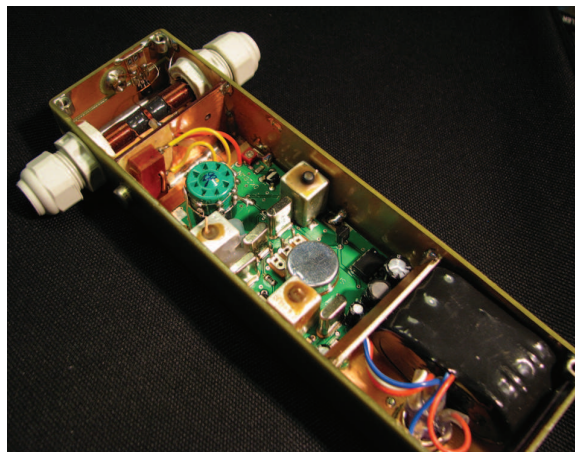
Letošní Mistrovství světa v rádiovém orientačním běhu pořádala srbská radioamatérská organizace SRS v národním parku Kopaonik, 300 km jižně od Bělehradu ve dnech 10. – 15. září. Šampionát proběhl za účasti 30 států ze všech 3 regionů IARU. Poprvé byl připraven náročný program na 4 závodní dny, kdy dva klasické závody v pásmu 144 a 3,5 MHz doplnily nové disciplíny – sprint a foxoring (= kombinace orientačního běhu s dohledávkou kontroly přijímačem).

Závodilo se ve vysokohorském terénu v nadmořských výškách 1500 – 1900 m. Na trati byla celá řada údolí, strží a potoků, postup už tak náročným terénem ještě ztěžovaly velké polomy. Zřejmě díky menšímu zkušebnostem organizátorů byla stavba tratí pro některé, zejména juniorky a nejstarší veterány, značně nadhodnocena, řada závodníků z těchto kategorií dobíhala bez plného počtu kontrol nebo po limitu na pokraji fyzického vyčerpání. Přestože soutěžní prostory byly dobře zmapované srbskými kartografy orientačního běhu, nebylo vůbec lehké se na nich udržet, řada i zkušených závodníků pak musela volit postupy intuitivně pouze za rádiovým signálem.

Českou republiku reprezentovalo 31 závodníků v 11 věkových kategoriích od juniorů MD19 po nejstarší veteránskou M70. Kromě Luboše Wintera, OK1DPW, (M60), který stále ještě běhá s vlastnoručně vyrobenými přijímači, závodí Češi téměř výhradně s technikou vyvinutou a vyrobenou Jirkou Marečkem, OK2BWN (obr. 1 a 2; www.ok2bwn.cz). V dalších státech je to podobné – vlastní vyrobené přijímače mají většinou pouze nejstarší

Po loňském prvním místě v hodnocení národů na Mistrovství Evropy v Rumunsku se stejně dařilo i na Mistrovství světa – celkové vítězství Češi obhájili a rekordním ziskem 49 medailí (obr. 3) se znovu postavili do čela tabulky. A koho jmenovat, aby celý článek nebyl jen výčtem jmen a titulů? Určitě Michaelu Gomzyk Omovou, neporazitelnou v ženské kategorii, která si odvezla 4 zlaté a 2 stříbrné medaile, z toho 3 individuální tituly mistryně světa. Důkazem, že nikdy není pozdě začít s vrcholovým sportem, je Eliška Voráčková z Prahy (obr. 4), která poprvé vyběhla na trať před 12 lety v nově vytvořené kategorii D50 a letos v Kopaoniku zvítězila ve třech disciplínách ze čtyř v kategorii D60. Nestárnoucí Karel Fučík (obr. 5) by letos již mohl závodit v nejmladší veteránské kategorii, nemá však stále v mužích konkurenci a poráží soupeře o polovinu mladší – Karliu letošní medailový zisk = 3-2-1. Pro šéftrenéra Andreje Gomzyka jsou ale jistě nejceněnější výsledky v juniorských kategoriích, kde si stejně dobře vedli dívky i hoši – mistři světa se stali Pavla Horová, Jakub Šrom a Ondřej Šimáček, s podporou Alžběty Léharové, Petry Lněničkové a Pavla Hladíka 3x vystoupali na nejvyšší stupně i v družstvech.

Právě výsledky juniorů jsou zárukou, že tento krásný radioamatérský sport, který spojuje techniku, taktiku a fyzický výkon, bude snad ještě dlouho žít. Příští rok bude Česká republika hostit Mistrovství Evropy žáků a juniorů do 16 let, držíme tedy palce nastupující generaci.

Obr. 4. Eliška Voráčková dohání do cíle sprintu (12sekundové relace vysílačů, délka trati kolem 3 km)

Obr. 5. Několikanásobný mistr světa Karel Fučík

Obr. 3. Česká výprava po skončení šampionátu se 49 medailemi

Obr. 6. Češi a Slováci se setkali na stupních vítězů v kategorii mužů v pásmu 144 MHz. Na druhém místě skončili Rusové. Slovenská výprava byla 14členná a získala 4 medaile (2-0-2)